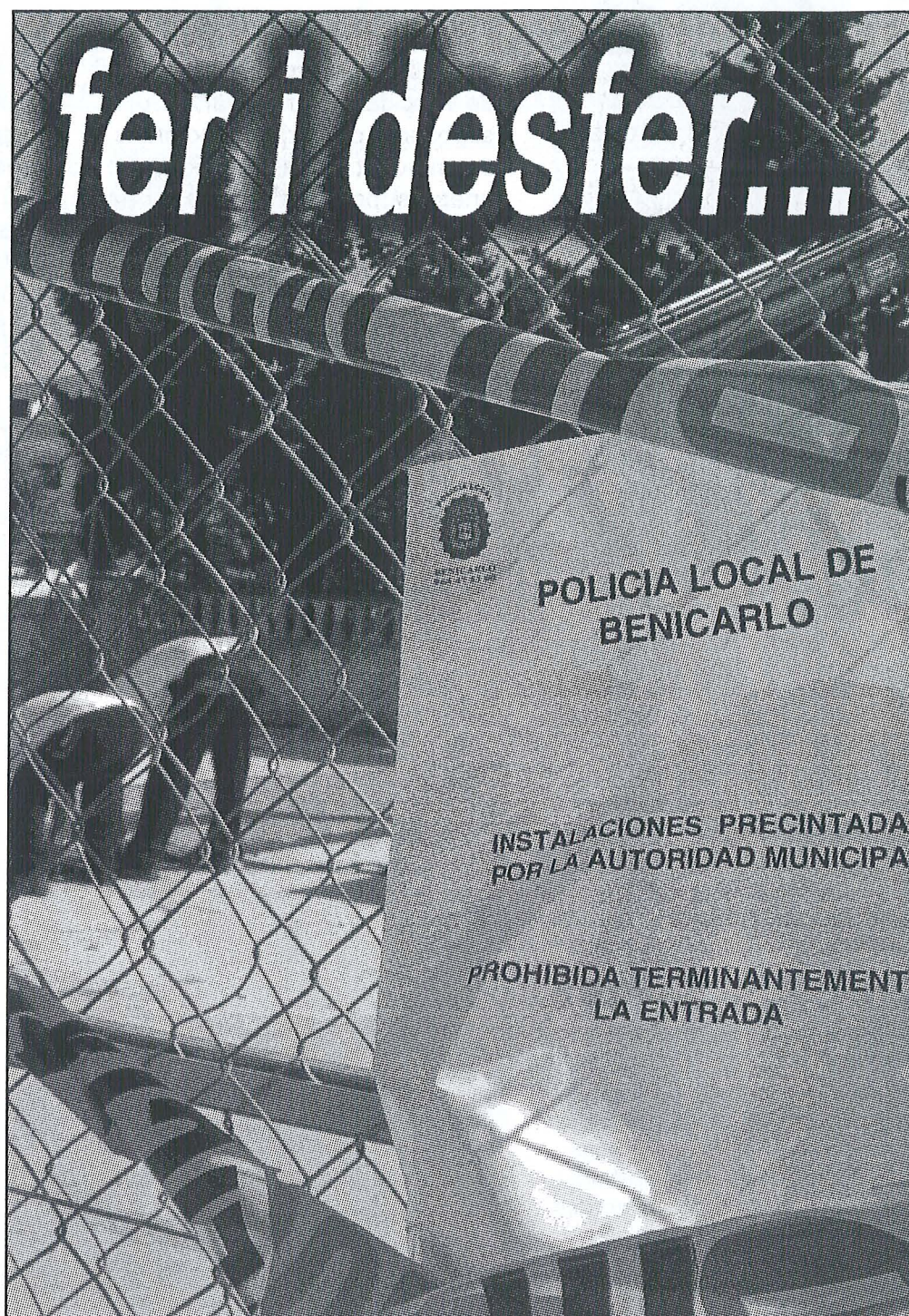

l'aveu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 10 de juny de 2005 • Núm. 488 • Any X • 0.75 Euros

ESPORTS: El Club de Natació Benicarló s'endú 50 medalles als campionats provincials

**IX
TORNEIG
DE BÀSQUET
3X3 AL CARRER**

**12 DE JUNY
A LA PLACA SANT BERTOMEU
PER A XIQUETS I XIQUETES TOTALMENT GRATUÏT**

Aquest diumenge torna una nova edició del Bàsquet 3x3 al Carrer

Posada en marxa d'un servei de recollida de plàstics agrícoles

488

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

EDITORIAL

La deixadesa amb la pista per patinar ha perjudicat veïns i usuaris. L'actuació va ser irresponsable i la clausura, encertada

EL TEMA

Accidents i denúncies obliguen l'Ajuntament a clausurar la pista d'skateboard que funcionava sense control

MEDI AMBIENT

Pere Bausà aborda ara la manipulació de la matèria, que suposa la segona revolució

SENYORA GARCIA

Carta del lector que analitza amb profusitat els continguts de la darrera Veu de Benicarló publicada

ESPORTS

El regidor Marcos Marzal (PP) rep del CF Benihort la medalla d'or de l'entitat

Irresponsables

Quan succeeix alguna desgràcia tots miren enllac. La història de l'accident d'un xaval en una suposada pista de monopatins, de suposat origen públic, amb unes suposades claus, que tenien uns suposat xiquets, que eren els suposats responsables, demostra, sense suposicions, que un ajuntament no pot estar-se només de suposicions. Ha de saber el que té entre mans.

L'antic regidor d'esports, senyor Marzal, que suposadament va donar a uns xavals les claus d'accés al recinte, diu estar molt tranquil. L'alcalde, Escuder, tot i les queixes del veïns, suposadament, no s'havia res del funcionament d'aquesta instal·lació fantasma, i ara, ha manat desmantellar-la.

Hi ha coses que no s'entenen,

per què el senyor Marzal, lliura les claus del recinte i fa responsable, a no sé sap qui, d'unes instal·lacions municipals, que no tenen cap mena de permisos? Qui és ell per autoritzar aquesta obertura, de fet (al lliurar les claus), què no ha tingut els preceptius permisos d'obertura? Si se sabia de les queixes veïnals, segons s'indica ara, per què no es va actuar abans? Si igualment, també s>alertava de la inseguretat de les instal·lacions, per què, igualment, no es va actuar abans? Si la instal·lació és pública, no hauria de ser l'ajuntament el que tingués una assegurança que la cobrira? Excessiva deixadesa i menys responsabilitat. I així ens va.

CARXOFA: Nerea Mata, encara que no vas poder pujar al podi, vas quedar la quarta, aquesta posició te garanteix que estaràs al campionat estatal de gimnàstica rítmica. Amb aquesta carxofa plena de vitamines i sals minerals ja pots anar agarrant forces per al campionat de l'any que ve.

PANISSOLA: un bon grapat de panissoles per a tota eixa colla que donen les banderes blaves. Si el Morrongo mereix una bandera blava no volem ni imaginar com estaran les platges que no en tenen. De totes maneres si ens la donen què hem de fer tirar-la o tornar-la o posar-la. Gran trilema.

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

Ferits per patinar

L'ajuntament decideix tancar una perillosa pista d'skate que funcionava sense llicència i causava molèsties als veïns

text REDACCIÓ

L'absència de llicències d'activitat i de permisos era una pràctica a la que ens tenia acostumats l'equip de govern popular. La que La Veu porta esta setmana a les seues pàgines, és una més. Però que posava en perill vides humanes. Un jove va patir, dissabte passat, a la nit, un accident en la pista de skate de l'avinguda Papa Lluna. Arran de l'incident, es descobreix que les instal·lacions no havien sigut revisades pels tècnics municipals i per tant, no tenien llicència d'activitat.

Dos jóvens tenien les claus per obrir i tancar el recinte i, en teoria, eren els responsables de les instal·lacions. Però el dissabte a la nit, el recinte estava obert i sense vigilància. La conseqüència va ser un accident que va poder ser molt greu i, posteriorment per ordre de l'alcaldia, el tancament de les instal·lacions. Qui és el responsable? L'anterior responsable d'Esports, Marcos Marzal, no vol fer declaracions i diu que està molt tranquil.

UN ACCIDENT DESVETLLA LA MALIFETA

L'ajuntament de Benicarló ha decidit tancar la pista de skate, instal·lada en l'avinguda Papa Lluna, al mancar les instal·lacions de les mesures de seguretat necessàries.

Al voltant de les nou i mitja de la nit de dissabte, la Policia Local va rebre la trucada d'un veí de l'avinguda Papa Lluna, advertint de l'accident que havia patit un jove en les instal·lacions. Una patrulla es va traslladar fins a la pista de patinatge i va trobar un jove de tretze anys d'edat, que havia usat les pistes sense comptar amb els sistemes de protecció personals

necessaris i que havia accedit a les instal·lacions, al mancar estes de vigilància. El jove va ser traslladat a l'Hospital Comarcal de Vinaròs, on roman ingressat per una ferida profunda en el cap que va necessitar diversos punts de sutura i de la realització d'un escàner per a determinar si les lesions eren més profundes del que a simple vista pareixien. El pacient evoluciona favorablement de les ferides patides.

A la vista dels fets, la Policia Local va decidir precintat les instal·lacions, que van aparèixer diumenge de matí tancades i amb cartells advertint de la clausura de la pista. Dilluns de matí, la Brigada d'Obres municipal va començar a desmuntar les instal·lacions, atenant l'orde cursada per alcaldia. En este sentit, Enric Escuder, alcalde de Benicarló, assegura que en el recinte existia "una situació de descontrol i ingovernabilidad", provocada per la falta de responsabilitat de les dos persones que van assumir el compromís de fer-se càrrec de les instal·lacions. "Les queixes dels veïns era contínues pels sorolls que generaven els usuaris", afegeix, a la qual cosa cal sumar que "no es complien les condicions tècniques, ni de seguretat, ni de

l'assegurança necessària per a cobrir qualsevol tipus d'incident". L'accident succeït el dissabte va acabar de posar de manifest els problemes de la pista de skate.

Escuder explica que, de moment, "s'ha procedit a desmuntar les instal·lacions", que seran novament instal·lades "quan es complisquen una sèrie de condicions". El primer edil assegura que ja s'ha mantingut una primera reunió amb els usuaris "als que s'ha informat que és necessari buscar una ubicació millor, que no moleste els veïns i en la que es complisquen les condicions tècniques i de seguretat necessàries per a desenvolupar este tipus d'activitat". D'altra banda, se'ls ha exigít que "es constituïsquen en club o associació perquè siguen ells els que es responsabilitzen de les instal·lacions i contracten una assegurança que cobrisca els possibles accidents". L'alcalde s'ha mostrat disposat a instal·lar novament la pista "però usant-se amb les degudes garanties i sense molestar els veïns".

EL PROCÉS MUNICIPAL D'APROVACIÓ DE LA INSTAL·LACIÓ

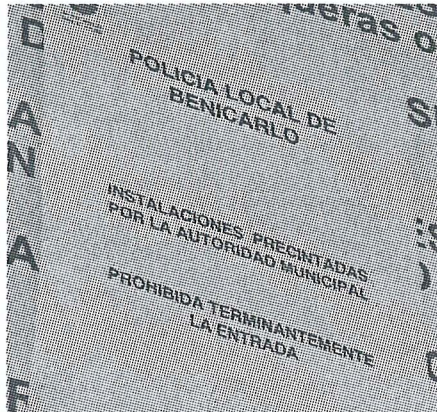
Enric Escuder ha explicat que

Sense la seguretat garantida

ve de la pàgina anterior

"quan es va fer la proposta d'instal·lar la pista en la comissió d'Urbanisme, atès que era una activitat esportiva que fa falta animar i promocionar, es va dir que si per unanimitat". L'alcalde, en aquell moment en l'oposició, diu que "s'esperava que les condicions tècniques i de seguretat estigueren assegurades". En eixe sentit, matisa, que el vot afirmatiu va estar condicionat amb l'exigència que es va fer en aquell moment "que hi haguera una assegurança que cobrira l'activitat del club que es poguera muntar allí". Els fets, no obstant, van seguir altres camins.

"La vespra de la Moció de Censura comencen a utilitzar-se les instal·lacions, sense passar cap tipus de revisió per part dels tècnics municipals" i sense llicència d'activitat, la qual cosa provoca "situacions problemàtiques i un continu perill". Segons pareix, dos jòvens van ser autoritzats per l'anterior responsable

de l'àrea d'Esports, Marcos Marzal, per a responsabilitzar-se de l'obertura del recinte. Malgrat això, al consistori comencen a arribar "queixes dels veïns per sorolls inadmissibles per la pròpia ordenança municipal", al mateix temps que se succeeixen els accidents "que de moment, no han sigut massa greus, però que ens avisen del que pot ocórrer si no s'estableixen totes les mesures de seguretat necessàries". Fins que dissabte passat, arran de l'accident succeït, es decideix tancar i desmuntar les instal·lacions.

Marcos Marzal, l'anterior responsable de l'àrea d'Esports i sobre el qual s'han abocat les acusacions de l'actual equip de govern, ha declinat fer declaracions en referència a aquest succés i ha manifestat "estar molt tranquil".

Recullen plàstics i restes agrícoles

Les regidories de Medi Ambient i Agricultura de Benicarló han posat a disposició dels ciutadans un servei d'arreglada de plàstics d'hivernacle i de canonades de rec per goteig. Estos materials, una vegada complida la seua funció, no es poden destruir perquè són contaminants i s'estaven convertint en un mal de cap per als llauradors, què no sabien què fer amb ells. Segons ha explicat José Antonio Maura, president de la cooperativa agrícola Benihort, "haviem de guardar els plàstics en els nostres magatzems, ja que no es poden destruir perquè són molt contaminants". Els problemes d'espai començaven a ser importants per als llauradors benicarlandos "perquè fa molts anys que havíem demanat este servei" sense que se li donara una solució. Ara, el consistori ha contactat amb una empresa de Múrcia que es dedica a l'arreglada i tractament d'este tipus de residus.

El punt d'arreglada d'estos materials ha quedat establert en el mercat d'abasts, i durant el mes de juny, estarà disponible els dilluns, dimecres i divendres. Amb la posada en marxa d'este servei, els agri-

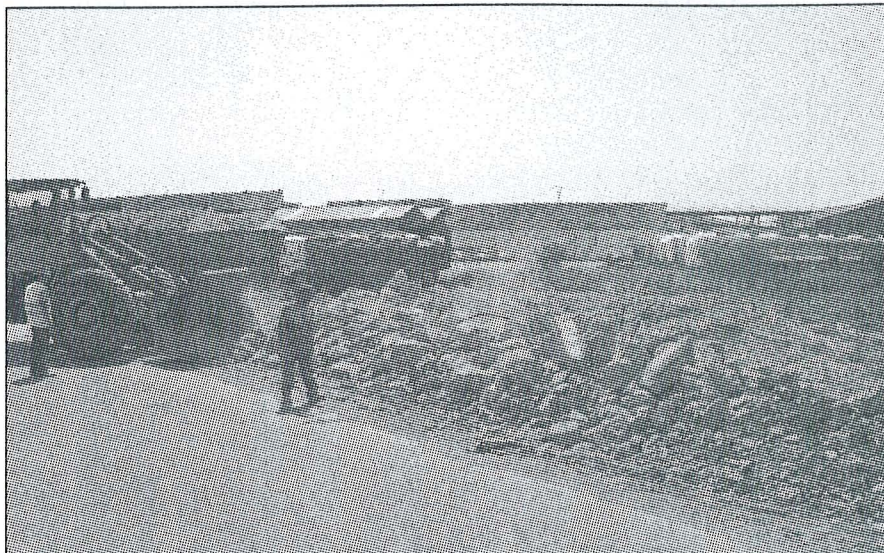

cultors no tenen excusa per a evitar el reciclatge de plàstics d'hivernacle i canonades de goteig "perquè ells són els més interessats a preservar el medi ambient", assenyala Juan Manuel Ferrer, regidor d'Agricultura. Per la seua banda, el president de la cooperativa ha demanat que es comence a buscar una solució "al reciclat de materials com la fibra de vidre o el polietilè", ambdós contaminants i sense solució de destrucció de moment.

Enderroquen un pont inútil

text NATÀLIA SANZ

Cinc anys ha tardat l'ajuntament de Benicarló a fer cas a un informe de la Policia Local, que recomanava l'eliminació d'un mur de formigó en el Camí de Sant Gregori. Els agents van aconsellar el seu derrocament al considerar que estava situat tot just superar un tram amb canvi de rasant, que no té la visibilitat necessària per a advertir-ho. La paret va ser construïda per RENFE, quan va expropiar els terrenys per a construir la línia de l'AVE. Després de desestimar la utilització d'este terreny, va passar novament a les mans privades. La regidoria de Serveis Municipals de l'ajuntament de Benicarló ha iniciat esta setmana l'enderrocament del mur d'este camí rural d'elevat tran-

sit. Joan Manuel Ferrer, regidor de l'àrea de Serveis Municipals, ha criticat que "en cinc anys no haja alçat ningú el telèfon per a demanar permís al propietari del terreny per a

tirar el mur, posant-se en perill vides humanes" i ha anunciat que la setmana que ve, es procedirà a l'asfaltat del camí, una vegada finalitze l'enderrocament del mur.

Canvis al Consorci de Residus

text NATÀLIA SANZ

Miguel Zaragozá, alcalde de les Coves de Vinromà, és el nou integrant de la Comissió de Govern del Consorci de Residus de l'Àrea I, en substitució de Jaime Mundo, ex - alcalde de Benicarló. Es cobreix així la vacant deixada per Mundo en els càrrecs que li corresponen al Partit Popular. Vicent Aparisi, vice-president de la Diputació de Castelló, va ser l'encarregat divendres passat de presidir la sessió, prèvia a la Junta de Govern que tindrà lloc a finals d'este mes i que haurà de nomenar al nou president del Consorci, després d'haver perdut Jaime Mundo l'alcaldia de Benicarló el passat mes d'abril. "El Partit Popular haurà de fer la proposta de presidència", al correspondre'ls als seus representants este càrrec, va explicar Aparisi. En este sentit, va voler desmentir els rumors que apunten Andrés Martínez, alcalde de Peníscola, com el substitut de Mundo en el càrrec.

D'altra banda, Jorge Lamparero, director general de Qualitat Ambiental, anunciava que "abans de finals d'any començaran les obres de l'abocador de residus sòlids urbans en la partida de la Bassa". Lamparero va assegurar que "el projecte és magní-

fic", i no va dubtar a assegurar que "l'autorització ambiental no tindrà major problema per a ser aprovada". Respecte d'això de les al·legacions presentades durant el termini d'exposició al públic, va destacar que "algunes d'elles estan firmades per les mateixes persones" i va remarcar que "quantitat no és igual a qualitat", referint-se a l'elevat nombre de reclamacions que s'ha rebut el projecte.

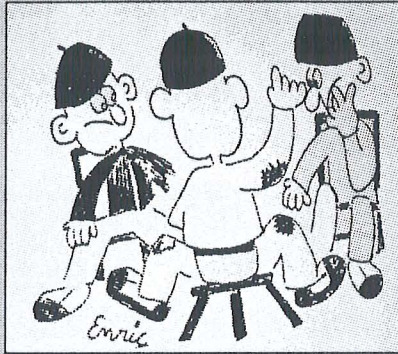
El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

1. En una de les passejades que el matí regala als desfaenats com servidor vam poder comprovar que l'església benicarlanda, la del acento en la o, ha encetat una campanya de promoció de la imatge del nou papa Benet XVI. Un dia de la setmana passada vam veure un mossén de sant Bartomeu que rondava per la plaça amb el quadre del retrat del papa Ratzinger baix del braç. Talment un home anunci!

2. Un veí de Vinaròs i, en conseqüència, inexplicable gènere de benicarlando ha disputat públicament a l'exregidor Paco Flos el títol de "més benicarlando que ningú." Ho va fer durant l'exhibició de gimnàstica artística celebrada recentment a la ciutat. Es veu que ocupat en el seu menester de reporter va avançar tant que destorbava les evolucions de les xiques, tant que una responsable li va cridar l'atenció. Ell, però, ferit per l'amonestació a casa, va contestar que era molt benicarlando i que, en conseqüència, podia ficar-se on li rotara. Això o revisar-se la vista.

3. Però perdre la perspectiva és fàcil, ja ho sabem. Especialment quan hom s'embolica en el filat de les relacions polítiques. A això cal atribuir l'opi-

nió d'un regidor del Bloc, etapa de cohabitació amb el PP, quan l'altre dia acusava des de la ràdio els seus socis de govern de "colla de feixistes" i de "Inquisició." Qui amb xiquets es gita...

4. Hem d'anar ensenyant-li entre tots, tutoritzant-lo i corregint-lo amb afecte, que és primerenc. El nou alcalde, clar. Un o altre li ha de dir que, en referir-se a l'acció de l'equip de govern, no pot obrir les rodes de premsa dient "Jo he fet..." "Jo he deixat de fer...". Encara que després se n'adone de la relliscada en la immodèstia i s'esmene. Això ens ho explicaven de xiquets.

5. Cresca el munt! Vinga, apunteu-vos tots! Així ho proclama en cada intervenció el regidor encarregat del Consell Assessor de Medi Ambient, Lores. Vol que s'incorporen les AMPA, el consell escolar municipal... les falles. Com més serem, més riurem! I té tota la raó l'home: no poden tor-

nar-se a repetir unes jornades tan músties com les de fa dos caps de setmana.

6. Sabem de bona tinta, de la negra de veritat, que el nostre Il·lustríssim Alcalde va ser vist en companyia d'una senyora també vinculada al món de la política local i el turisme, per l'explanada d'Alacant la tarda del dia 2 de juny. Algú haurà de donar explicacions sobre els negocis que el mouen a viatjar als feus més resistents del zaplanisme.

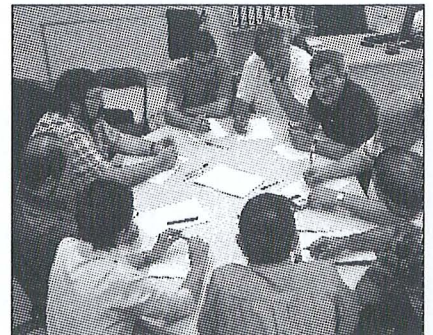
7. I perquè n'hi haja per a tots, també ens en recordem de les àvies sofridores que amb gust o amb mal de genoll, si toca, se'n van a passejar el nét allí on calga. La ciutat té més places que la de la Constitució per gran que siga. Cal repartir l'aigua que gastem i netejar també els altres llocs amb entreteniments de xiquets. Les mares es queixen quan els xiquets que usen els tobogans i gronxadors del jardí de Fontcuberta tornen a casa amb el cul tot brut. Les àvies ja pensen d'enviar les nores a demanar comptes a ca l'alcalde.

Intersindicats

Els sindicats Intersindical Valenciana (lv) i Intersindical Alternativa de Catalunya (IAC) s'han reunit, a Benicarló, per analitzar la situació social, econòmica i laboral, així com per aprofundir en les seues relacions. Les dues organitzacions sindicals són majoritàries a l'ensenyament públic, són sindicats representatius a les

respectives Meses Generals de Negociació, tenen una implantació important en l'Administració Pública, sanitat, universitats, administració local i estan en un procés d'extensió a d'altres sectors laborals.

Les dues organitzacions participen en les activitats del Fòrum Social de la Mediterrània que tin-

drà lloc a Barcelona els dies 16 a 19 de juny o en el Fòrum Social Ibèric.

Arriben els viatges de l'Imsero

text REDACCIÓ

El Ministeri d'Afers Socials ha remès durant el mes de maig una carta a totes aquelles persones que formalitzaren sol·licitud en la temporada 2004/2005.

Aquelles persones que accedeixen per primera vegada al programa o que no hagen rebut durant el mes de maig el model de sol·licitud i estiguen interessades a participar en el programa hauran de dirigir-se al Centre Social Municipal "La Farola", en horari de 9.00 a 14.00 hores laborables i dimecres a la tarda de 17.00 a 19.30 hores, o al telèfon 964.47.39.68. També, poden dirigir-se al telèfon d'informa-

ció del Programa, 901 10 98 99.

1. Requisits necessaris per a optar al programa

- Tindrà com a mínim 65 anys complits
- Pensionistes de jubilació del Sistema Públic de Pensiones
- Altres pensionistes del Sistema Públic de Pensiones i prejubilats amb 60 anys complits.

Si la persona sol·licitant viatja amb el seu cònjuge, no es necessita que aquesta persona reunisca els requisits d'edat i pensió.

També s'admet com a acompanyant un/a fill/a amb discapacitat, en un grau de minusvalidesa igual o superior al 45 %, sempre que realitzi el viatge amb els seus pares i ocupe un llit supletori en la mateixa habitació de l'hotel. Tot i això, adver-

tim que els hotels i transports no són adaptats.

2. Sol·licitud de plaça

Amb la finalitat de simplificar tràmits, l'IMSERO ha establert dos modalitats per a portar a terme aquesta petició:

2.1. Actualització de dades de sol·licituds presentades en la temporada anterior.

Aquelles persones a les quals se'ls va aprovar la plaça en la temporada passada, rebran en els seus domicilis un model de sol·licitud on hauran d'assenyalar la destinació que desitgen.

La sol·licitud està disponible a través d'Internet, en la pàgina web:

www.seg-social.es/imsero.

Curset d'Imatge Comercial

text REDACCIÓ

El dilluns 6 de juny, al Centre de Formació d'Adults del c/Sants Màrtirs de Benicarló, van començar les classes del curs d'imatge de l'establiment comercial organitzat per l'Ajuntament de Benicarló, a través de l'oficina AFIC, i l'Antena Local de la Cambra de Comerç de Castelló.

La Regidora de Comerç, Joaquina Bel Salvador, va agrair als participants l'interès en formar-se en aquesta matèria de vital importància per a la competitivitat del comerç, i els va desitjar que els coneixements adquirits puguen posar-se en pràctica als seus comerços per tal de millorar la seua atractivitat de cara al client.

La docència d'aquesta activitat formativa va a càrrec del professor Eduardo Más Sánchez, professional amb una llarga trajectòria en matèria d'imatge comercial tant des del punt de vista de l'assessorament a empreses com des de la part educativa, ja que ha impartit nombrosos cursos a tot l'estat col·laborant amb ajuntaments, cambres de comerç i col·lectius de comerciants.

El curs, de 50 hores de durada repartides de dilluns a divendres fins el proper 24 de juny, combina aspectes teòrics i pràctics que els 20 alumnes inscrits podran aplicar als seus establiments comercials.

Aquesta acció formativa inclou visites del professor als comerços, per poder avaluar sobre el terreny la imatge dels establiments, i suggerir les millores oportunes per a augmentar l'atractiu dels aparadors i decoració interior de les botigues, aspectes decisius a l'hora d'escollir el local on els consumidors miraran de trobar el producte que busquen.

Celebracions, fotos i... diners

La Guillotina

text ROBESPIERRE

Cal reconèixer que ací, al nostre poble, no ens estem de res per a celebrar alguna cosa. I com no, si a més et trauen foto, encara més. Em va semblar curiós, si més no, després de les crítiques ferotges a les quals van sotmetre al PP, pel fet de la picabaralla que va haver quan la remodelació del Pavelló Polisportiu, veure com l'ara bipartit governant i, abans oposició, no va tindre cap mena de vergonya, almenys aliena, de fer-se, amb el rebombori, unes fotos (xupant càmera), amb la plantilla del futbol sala benicarlando..

Sense voler entrar en la història de la foto de la celebració (van quedar molt afavorits el nostre batlle i la seua, omnipresent, encara que no inquietant, ombra) amb la plantilla del FS Benicarló, em sembla de molt mal gust i fora de lloc, el desplaçament que els hi van fer als membres de l'esport balompèdic per antonomàsia (ara, més avant ja ho veurem), en canxa coberta, benicarlando.

Sincerament, independentment que tingueren raó, que segurament la tenien, si estaven empenyats, com suposo, contra els membres del bipartit, la resta que hi era allí, per rebre eixe "xicotet" homenatge, jugadors, junta, afeccionats, no en tenien cap de culpa. Haguera estat molt més acurat assistir, fer el paperot, quedant com uns senyors, i després criticar durament la hipocresia del Psoe-Bloc.

Ara l'únic que han demostrat és que són iguals i que tot gira al voltant de la rancúnia mútua que es tenen. Malament. Ningú sembla saber estar al seu lloc, sembla que tant uns com els altres, han fet seua la frase d'uns humoristes televisius: "si hay que ir se va, pero ir por ir es tontería".

De tota manera, com deia abans, ací de qualsevol cosa fan calendari i li trauen punta, i foto; si no, com s'entén fer una celebració (amb repartiment de plaques i samarretes per fer-se la foto), per "todo lo alto" per celebrar que t'eliminen d'una competició, dels play-off. O era per haver arribat? En fi, cada vegada entenc menys aquestes coses del futbol, si fins i tot el que queda l'últim a la classificació, celebra com si hagués guanyat la lliga no haver baixat de categoria. A la tele fins i tot tiraven coets i focs d'artifici.

I ja que estem parlant d'esports, el cas del futbol sala, és un cas curiós d'aparició espontània en l'esport local de la nostra ciutat i, que segons pareix, atrau masses, desperta passions, algunes una mica baixes, i arrossega amb bogeria molts d'aficionats per tot arreu de les espanyes. I com no, surt a la tele, per a fer més gran el nom del nostre poble, amb uns càntics que lloen la bona concòrdia i l'estímul patriòtic, cosa lloable en aquesta societat tant materialista i separatista.

Però jo, sense voler entrar en

aquesta mena de disquisicions, ni voler retraure mèrits a tot el que abans he esmentat, el que considero important per a la nostra ciutat és l'esport base. Eixe que no té cap ànim lucratiu, que es finança per les quotes dels pares i per les minses subvencions d'alguna entitat pública, i que se les veu i se les desitja per poder desenvolupar les seues activitats; eixes que fan que els nostres xiquets i xiquetes siguen millors persones.

És per això que no entenc que és gasten els diners públics, repeteixo, públics, i no en són pocs, per subvencionar entitats que tenen de franc les instal·lacions públiques, però cobren per poder accedir a veure-hi la seua activitat, cobren per la seua imatge, cobren els seus jugadors... I em pareixeria bé que reberen diners públics, sinó fos perquè hi ha entitats, sense ànim de lucre, que han de pagar per utilitzar-les, que paguen per fer els seus esports, amateurs, que no cobren per anar a veure les seues activitats, ni tampoc, cobren els seus esportistes.

I compte, la meua observació es refereix exclusivament al que se n'aprofiten de la foto. Me'n adono que una imatge de diari o de televisió amb jugadors d'elit, sempre atraurà més que el somriure de felicitat d'una xiqueta o xiquet amb una medalla, de llautó, penjada al coll. Això no es pot comprar.

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTILLO,
TONYO FIBLA, JOAN GREGORI,
JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO
SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors/
 CUC, XAVIER BUI
 MUSSOL, CARLE
 JOSEP V. TAUS, T
 SEGARRA, ROBE
Fotografies/ NATA

3 x 3 al carrer

El Club Bàsquet Benicarló organitza aquest diumenge dia 12 la novena edició del Torneig 3x3 al Carrer.

Per a l'edició d'enguany s'han inscrit més de 500 xiquets i xiquetes de les comarques del nord de Castelló i el sud de Tarragona.

L'esdeveniment va ser presentat divendres dia 3 a la sala de premsa del Pavelló Municipal. Durant l'acte van parlar Juanjo Ferreres (president del CB Benicarló), Santiago Senar (director del torneig), Àlex Gozalbo (cap de premsa) i Utiliano Martínez (regidor d'Esports).

Ferreres va ser l'encarregat de lliurar el premi del concurs d'eslogans, que va anar a parar a Inés Pueyo (10 anys). La seua frase "Bàsquet, solet i amics, ¿què més vols?" és la que apareix al cartell de l'esdeveniment. Com a premi, la xiqueta va rebre un xec de 60 euros en material esportiu a Esports Arin.

Els partits del nové Torneig 3x3 al Carrer començaran a les 10 hores del matí en les tres categories: benjamins (nascuts i nascudes al 94-95), alevins (93-94) i infantils (91-92). Una de les novetats d'enguany és que l'esdeveniment se celebrarà només en diumenge, per facilitar-ne així la participació.

Port Aventura, que regala una entrada per a cada guanyador; Danone, que oferirà una degustació d'Actimels; i Coca-coca, que col·laborarà amb begudes; són tres de les empreses que més aposten pel Torneig 3x3 al Carrer.

Clubs del prestigi del Pamesa València, el FC Barcelona o el Reial Madrid també ajudaran amb regals que se sortejaran entre tots els participants. A més, es prepararan bosses de regal amb productes d'importants marques com Kler, Supradyn o Betadine.

Assemblea General

El Club Bàsquet Benicarló va realitzar divendres dia 3 la seua Assemblea General Ordinària a la sala de premsa del Pavelló Municipal de Benicarló. A més de presentar a Alba Gellida com a dama del club, Juanjo Ferreres (president) y Salvador Martínez (sceretari) van donar a conèixer els resultats econòmics de l'entitat. Després van analitzar els resultats esportius de la temporada 2004-05, on van destacar l'escens de l'equip

cadet a categoria autonòmica. Per concloure, en els objectius de la campanya 2005-06, es va demanar a Manolo Llorach, entrenador del Construccions Malloms, un esforç per a tractar d'aspirar a l'ascens a Primera Autonòmica.

PERE BAUSÀ, J.COS, EL
RRIEL, NATALIA SANZ, EL
S LLUCH, RAMON PARÍS,
OLITO, JORDI MAURA, G.
SPIERRE I EL SAMARUC
LIA SANZ I JUAN CARLOS
COSTA

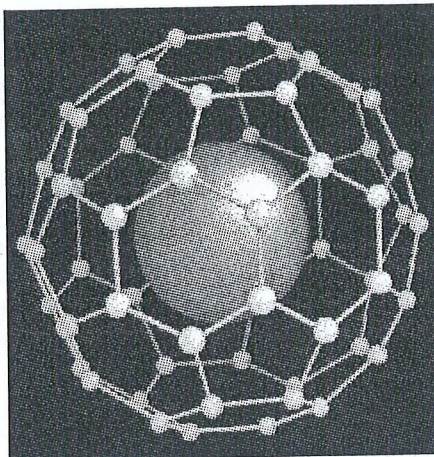
Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68
Disseny/ © COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL.
SANT BLAI N. 2 12580 Benicarló

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies.

Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Nanotecnologia, la propera revolució (I)

Tothom ha sentit parlar d'internet o dels transgènics, però pocs de nosaltres coneixem la nanotecnologia (NT). Consisteix en la manipulació de la matèria a escala de nanòmetre - la milionèsima part del mil·límetre. Les matèries primers de la NT són els àtoms i les molècules. Actualment ja mou més de 50 mil milions de dòlars a nivell mundial, i es pensa que assolirà el bilió de dòlars anual a 2011. L'onada expansiva d'aquesta propera revolució tecnològica afectarà tota la societat mundial, amb aspectes positius i negatius que, com a ciutadans, hem de valorar.

s'instal·là un rellotge mecànic l'any 1370, i a 1374 la municipalitat aprovà una llei que fixava l'inici i final de la jornada laboral així com un descans per esmorzar "d'una hora i no més". En una generació els habitants de Colònia passaren de no saber mai amb precisió l'hora a que un rellotge controlara la seva vida. A més, a més, amb la mesura del temps, l'eternitat, i amb ella Deu, deixen de ser el focus dels esdeveniments humans (Mumford 1987).

Les tecnologies dominants determinen les característiques dels herois o antiherois de cada època: Frankenstein

es creà amb electricitat, Godzilla amb ràdioactivitat, l'Spiderman cinematogràfic per la picada d'una aranya transgènica i a Terminator 3 hi ha un androide generat per NT.

Per a alguns autors, són certes tecnologies les més determinats. Marshall McLuhan afirmà que el "mitjà és el missatge"; la forma - mitjans de comunicació - com transmetem la informació condiona les idees que podem expressar i aquestes tota la cultura d'una societat. Segons Herman Scheer, sociòleg ambientalista alemany, el tipus de recursos energètics i materials condionen les característiques i l'evolució d'una societat, més que la propietat dels mitjans de producció.

Segons allò expressat fins ara, la tecnologia relega l'ordre econòmic com a factor condicionant clau d'una societat tal com proposava el marxisme? Sovint s'ha afirmat que la màquina d'escriure, els electrodomèstics i els anti-conceptius han fet possible l'alliberament social de les dones, però també es valora l'entrada d'aquestes al món laboral. El filòsof alemany Jurgen Habermas afirma que, actualment, "la tecnologia ha esdevingut ideologia", que la seva aparent autonomia oculta que està al servei d'un sistema socioeconòmic, el neoliberalisme. Es denomina Nova Economia a la combinació de globalització més revolucions tecnològiques successives (internet, biotecnologia, NT...) que pretenia l'eliminació dels cicles econòmics i el creixement permanent.

Les diverses revolucions tecnològiques han causat impactes ambientals específics: la Revolució Neolítica les grans transformacions del paisatge, la Revolució Industrial el canvi climàtic i la contaminació química, la revolució de la informàtica i de les comunicacions la uniformització cultural i la biotecnològica la pol·lució gènica. Els efectes de la NT seran tractats el proper article.

Som els ciutadans els que hem de decidir quina opció tecnològica hem d'escollir perquè som els que patirem o gaudirem els seus efectes. No hem de deixar en mans dels tècnics o experts. Però per a poder decidir de forma racional necessitem formació i informació.

Pere Bausà

La tecnologia és un concepte intermedi entre ciència i tècnica. Segons Bunge, la ciència i la tecnologia es diferencien en que la primera descobreix lleis naturals i contrasta teories, la segona -menys profunda perquè simplifica els coneixements- utilitza les teories científiques i busca l'eficàcia. Una tècnica seria un mode de coneixement empíric, sovint precientífic, per a realitzar quelcom; moltes tècniques i invents són dissenyats abans que les teories científiques que els justifiquen, com la màquina de vapor de Watt construïda abans que s'enuncià el cicle de Carnot.

Fins el segle XIX, la tecnologia ha evolucionat lentament. Després, amb la utilització dels mètodes i teories científiques, el canvi tecnològic s'ha accelerat molt, sobretot en moments determinats catalogats com revolucions tecnològiques. Aquestes processos transformen la societat i, sovint, tenen impactes negatius sobre l'entorn. La primera fou la Revolució Neolítica -10000 aC a l'Orient Mitjà- amb l'assoliment de l'agricultura i la ramaderia, i l'aparició de les ciutats i dels primers estats. Passaren molts anys fins arribar a la Revolució Industrial. Aquesta tingué dues etapes successives, la primera es donà a Anglaterra amb la introducció de la màquina de vapor a la indústria manufacturera (tèxtil) i sistemes de transport (vaixell i tren); el procés continuà a Alemanya amb la indústria química i a Estats Units amb el petroli i la indústria de l'automòbil. La tercera revolució tecnològica s'està produint actualment, centrada en la informàtica, l'electrònica i els mitjans de comunicació. El procés s'accelera i la revolució biotecnològica, que ofereix la possibilitat de modificar genèticament els éssers vius i de dissenyar-los a la carta, ja truca la porta. I a mig termini, tenim la nanotecnologia.

Els grans canvis tecnològics, per a molts autors, han modificat totalment les estructures econòmiques, socials, morals, religioses i morals de les societats. La tecnologia determinaria, en gran mesura, la cultura i els valors dels pobles. Un exemple és la invenció del rellotge mecànic al segle XIII i que permetia mesurar el temps amb minuts i segons. Els rellotges de sol tradicionals només tenien poca precisió. La possibilitat de fragmentar el temps anà lligada a l'opció de controlar-lo millor. A Colònia (Alemanya)

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 487

text EL LECTOR

Hi ha un tema aquesta setmana que no voldria comentar tot i que és una de les meues debilitats. He pensat que millor m'esperaré a la setmana vinent per veure si algun dels altres col·laboradors fa esment a l'assumpte i llavors decidiré. No vull fer com uns que es dediquen a imitar la meua feina, ni com uns de més enllà que comenten la premsa estatal. Clar, com surten en colorins es consideren galàctics.

Fins ara havíem sentit parlar molt dels trànsfugues que campen pel món de la política venent-se a uns o als altres segons els interessa al partits majoritaris. Fins fa poc, en aquesta revista escrivia un subjecte que feia cròniques de concerts i que, de sobte, se n'ha passat al paper couché. Clar, segur que allà li publiquen més fotos que vostés i de més qualitat. A més a més, segur que alguna cosa o altra li deu caure de tant en tant que li alegre alguna part de cos com ara l'estómac. Què hi farem? Si hi ha una cosa clara és que vostés no poden entrar a una subhasta de col·laboradors, perquè contra el capital no es pot anar mai. Vostés ja es poden conformar amb els col·laboradors que tenen, sempre i quan el capitalista no es pose pel mig, perquè si no es quedaran a dues veles. A mi, la veritat, és que aquesta fuga no m'ha afectat en res i m'estimo més llegir una persona que escriu perquè li agrada, que una altra que s'enlluerna amb els colorins i algun regalet de tant en tant. Bon vent i barca nova.

El tema d'aquesta setmana

torna a ser un d'eixos que es repeteixen cíclicament, igual que les crisis del sistema capitalista. Ja tornem a tindre el drapet blau pel mig. Si hi ha una cosa que no puc entendre de cap de les maneres és que haja agut algun atrevit que ha sol·licitat la bandera blava per a la merdosa platja del Morrongo. Però tot i la poca vergonya que ha manifestat posseir el sol·licitant d'aquesta bandera, qui ha quedat a l'alçada dels subsòl ha estat aquell que l'ha concedida. Si hi havia algú que li quedava algun dubte de com funciona això de la FEEE, ja ho deu tindre ben clar. La concessió d'una bandera blava a aquesta immunda platja ha confirmat als pitjors pronòstics i deixa ben a les clares quins són els criteris que segueix aquesta ONG per al repartiment indiscriminat de banderes blaves. Flos es pensava que havia trobat la pedra filosofal quan va ensenyar a tothom el potet d'aigua. Ara caldrà vore la reacció del nou equip de govern quan els arribe el paquet amb el drap en qüestió. Tindran la barra de penjar-lo al pal? Ja en parlarem.

El nou equip de govern vol senyalitzar llocs d'interès cultural. Amb la marxa que portem i donada la imparable extensió de la cultura del totxo, en quatre dies s'hauran acabat, no només els llocs d'interès dins del nucli urbà, sinó tots els que pugua haver dins el terme municipal.

Dins la mateixa notícia veig que es fa una petita referència a la situació del col·legi Martínez Ródenas. Només vull fer un comentari al respecte per a dir que Mundo i Flos deuen tindre el nas més llarg que Pinotxo per les

mentides, boles i butllofes que els han dit als pares es aquests darrers anys. De jutjat de guàrdia, de veritat.

Jo no vull que el meu poble tinga trenta-tres mil habitants. Jo vull que el meu poble es quede com està. Que en lloc de fer tanques cases i especular tant facen un nou centre de salut, una escola nova, uns carrers més amples, amb unes bones voreres. Que els del totxo no tallen els carrers quan a ells volen sense mirar res més. No vull que al meu poble hi haja tanta gent, no ho vull.

Veig a la pàgina cinc que el Pp ha tret totes les seues primeres espases per tal d'atacar els que els han fet fora de les poltrones municipals. Especialment graciós m'ha semblat allò que ha dit Traver sobre qui actualment fa la seua feina. Potser tinga raó i la seua absència les fires es farà notar. Tots hauran preguntat pel seu palmito.

Aquesta setmana se'm queden massa coses per comentar. Millor per a vostés.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

De fotos. La notícia de la part de dalt de la pàgina cinc comença dient: "No és una imatge quotidiana d'un carrer de Londres o Berlín". Efectivament, no ho és, perquè és una foto del saló de plens del nostre ajuntament.

Els del futbol diuen: "La foto que acompanya aquest desfici...". Foto? Una foto? Una altra foto con la de fa dues setmanes? Jo no em canso de repetir-ho. Per què no els envia, senyora Garcia?

La Veu de Benicarló

Crònica desencisada en cinc actes

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

Acte I. Un dia de Festes d'Agost de 1977, Al Tall actuen al pati del Col·legi Marqués de Benicarló, senyeres a dojo - sense blau naturalment -, il·lusions a dojo, creiem que tot és possible. Volem l'Estatut, volem la democràcia, volem ajuntaments democràtics - "Que vinga, que vinga/ que vinga la llum/ i que al senyor alcalde/ li peguen en el cul"-, la censura no permetia la lletra original. Ho volem tot i ara mateix.

Acte II. 25 d'abril de 1980, Eliseu Climent organitza un dels primers aplecs a la plaça de bous d'Alacant, cap allà que anem, no hi cap ni una agulla. Actua Al Tall, "Per cridar vull l'estatut/ a Miquel Grau assassinar", el silenci es pot tallar, es posa la pell de gallina. Des del PSOE cap a l'esquerra hi són tots. Volem l'Estatut.

Acte III. Un dia qualsevol de l'any 1982, Cullera, plaça del Mercat, actua Al Tall. Abans de l'actuació saludo Vicent Ventura, "sóc de Benicarló", "ah, els de Benicarló sou benicarlantos, com que éreu un poble liberal, enlloc de dir-vos benicarlins, us vau dir benicarlantos". Al Tall canten aquella cançó que té aquesta estrofa: "De Perpinyà a

Badalona/ a Reus i a Benicarló,/ de Benicarló a València/ on agarrareu l'avió." Aplaudeixo.

Acte IV. Un dia de juliol d'un

any de la dècada del 80, seria el 1984?, Al Tall actuen al Forcall a la plaça del poble, estem a l'Aplec dels Ports, avui porten una cantant d'excepció, M^{ra} del Mar Bonet. Ja tenim l'Estatut, Ciprià Ciscar, passeja els seus rissos per la plaça, Ximo Puig encara té la barba ben negra, una parella de la Guardia Civil fuma tranquil·lament una cigarreta, un jove maulet benicarlantando, ens pregunta a Vicent Arnau i a mi, que què fem allí, "I tu què fas? Nosaltres ja hi érem al primer aplec a la Todolella".

Acte V. 4 de juny de 2005, agafo el cotxe i per una carretera estreta, mal il·luminada i plena de muntanyes russes, emprenc camí cap a "la gran ciudad turística del norte de Castellón", és que actua Al Tall en el "marco incomparable" del Palau de

Els dies gloriosos

Congressos. A penes un centenar de persones, passem llista, no hi són, ni els d'Alambor, només jo per a contar-lo, ni els del Bloc, ni els d'Esquerra Republicana, ni la dinàmica premsa de la comarca, ni els peniscolans, només tres i un d'adopció, ni hi ha cap senyera, sense blau naturalment, ni reclamem l'Estatut, ni...Hi són però, els

cronistes de futbol d'aquest setmanari acompanyats de les seues respectives senyores, no sé que els passa a aquests xicots que només van a espectacles de menys de dues-centes persones. A les 10'45 el grup valencià apareix a l'escenari, Vicent Torrent està notablement envellit, Manolo Miralles més grassonet, interpreten les peces dels seu darrer disc "Vares velles", i alguns dels seus temes clàssics, "Tio Canya" no podia faltar. Diuen que aquest País algun dia serà una cosa gran, s'ho creuen? Pot ser ha estat la millor de les seues actuacions, de les que jo he vist, dues hores de bona música per a escoltar en les catacumbes. Al final mentre saludem uns amics s'esgota el disc. Ja tenim un altre Estatut. Esta... què?

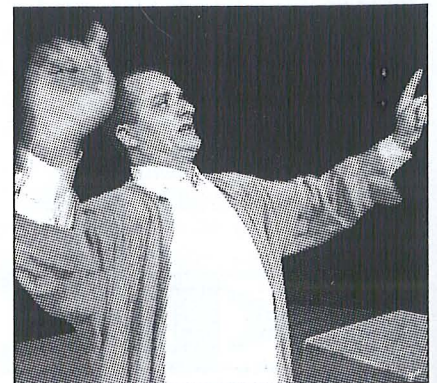
JMSQ@ono.com

L'ombra d'Albà

"L'ombra" reflexa un període de la vida de Toni Albà en el qual va fer el mateix treball que el seu personatge: substituir actors. Una sèrie d'escenes embogides es succeïxen en l'escenari i porten al personatge a un punt en què perilla la

seua integritat mental. Ja no sap quan és ell i quan el personatge que substitueix.

L'ombra va fer riure als espectadors que van omplir l'Auditori Municipal de Benicarló divendres la nit.

50 medalles al Provincial de Natació

text C.N. BENICARLÓ

El Club Natació Benicarló va conquerir el 2n lloc en el Campionat Provincial, celebrat en les instal·lacions de la piscina provincial de Castelló, el passat dissabte i diumenge 4 i 5 de juny.

L'equip benicarló amb vint-i-set participants inscrits, va oferir una increïble imatge, demostrant un enorme potencial pràcticament en totes les sèries nadades, aconseguint un total de 44 medalles individuals i 6 medalles en els equips de relleus, entre l'e-

quip masculí i el femení. En unes jornades amb el medaller replet (17 medalles d'or, 10 de plata i 17 de bronze), com no podia ser menys, es van aconseguir noves mínimes autonòmiques, a més de rebaixar, pràcticament tots els nadadors, les seues marques en este tram final de la temporada, demostrant una vegada més el portentós futur del Club.

El Club Natació Benicarló es sent orgullós de no poder oferir per a la seua publicació totes i cadascuna de les fotos de pòdium, "són moltes". Gràcies a tots els nostres nadadors i nadadores.

MEDALLER

INDIVIDUAL

Ferran Remolina, 3 medalles d'or
 Susana Del Olmo, 3 medalles d'or
 Paula Saura, 3 medalles d'or
 Raquel Fabregat, 3 medalles d'or
 Ruben Constante, 2 medalles d'or -1 medalla plata
 Maria Coll, 2 medalles d'or
 Ruben Vicente, 1 medalla d'or -1 medalla bronze
 Janina Rodriguez, 2 medalles plata -1 medalla bronze
 Jose A. Adell, 2 medalles plata
 Sara Marqués, 1 medalla plata - 2 medalles bronze

J.Ferran Barrachina, 1 medalla plata - 2 bronze
 Meritxell Sospedra, 1 medalla plata
 Montse Astor, 1 medalla plata
 Steven Allus, 1 medalla plata
 Inma Cerda, 1 medalla plata
 Ximo Bueno, 3 medalles bronze
 Agustín Parra, 2 medalles bronze
 Martina Gil, 2 medalles bronze
 Xavi Gil, 1 medalla bronze
 Joel Raya, 1 medalla bronze
 Marc Avila, 1 medalla bronze

RELLEUS

Equips masculins

1 medalla plata -1 medalla bronze
 Ferran Remolina
 Rubén Constante
 Agustín Parra
 Lluç Anyó
 1 medalla bronze
 Ferran Remolina
 Rubén Constante
 Agustín Parra
 José Antonio Adell

Equips femenins

1 medalla plata - 1 medalla bronze
 Susana del Olmo
 Paula Saura
 Janina Rodriguez
 Raquel Fabregat
 1 medalla bronze
 Susana del Olmo
 Paula Saura
 Raquel Fabregat
 Meritxell Sospedra

Ja tornem a moure

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

A Els rumors van que volen. O no, deixem-nos estar. Tota la informació que a continuació abocaré procedeix de fonts ben informades i properes a l'entorn d'on es prenen les decisions decisives del CDB. Res de rumors. És el que en els "mentideros deportivos" que diria el mestre Palanques se sap però que cap mitjà de comunicació mínimament prudent té la poca vergonya de dir. Són ràdios, revistes, diaris i televisions serioses i que tenen un criteri clar sobre allò que hom anomena codi deontològic. Ací, com que tinc el gran avantatge de treballar per a un setmanari de calbot i em consta a ciència certa que no em llig ningú, puc tirar pel broc gros i amollar-les tal i com m'han arribat.

Signat, com és obvi, encara no hi ha res. Per tant, tots els fitxatges que a hores d'ara té aparaulats la Junta Directiva del CDB poden quedar en un no-res si a l'hora de la veritat, en el moment sublim de la signatura de la fitxa, una de les dos parts contractants decideix tornar-se'n enrere. El que és cert però és que a Xoco se li presenten els jugadors que volen formar part del seu nou projecte a camaraes. Els despatxos del Benicarló són una processó contínua de futbolistes que acudeixen atrets per la seriositat exhibida per l'entitat en les darreres temporades (parlem de cobrar tots els mesos) i suposo que també, algun n'hi haurà, amb ganes de ser membre d'una plantilla que té aspiracions de quedar entre les tres primeres del grup.

Vaig sentir per Ràdio Ulledecona com Josep Maria Forner entrevistava el nostre president-entrenador (enguany diu que més entrenador que president). Vaig pensar que si ja feien entrevistes els altres, per què les havia de fer jo que no tinc

ni temps ni idea de com es fa una entrevista esportiva i que la meua única experiència en el camp de la conversa periodística s'acaba en una patètica xarrada que vaig tindre amb mi mateix fa dos o tres anys? Clar, que treballen els altres i jo copio i ja està. Xoco li confirmava que ja té confeccionat el noranta-nou coma nou per cent de l'e-

quip (sic) i que ja té al sac -va deixar ben clar que no ben amarrados davanters millors que Cristià Martínez, dos porters, i un parell de reforços més i que estava per la tasca de cercar un lateral esquerre, un defensa central i algú que es menejara pel mig del camp.

Bé, Pepe London, amb la prudència i el savuarfer que el caracteritza, no va dir res quan estic segur que ho sap tot millor que ningú. Jo però, imprudent com sóc, no tinc cap empatx a esbombar als quatre vents tot el que sé. Vaja, tot tampoc, no fóra cas que per una d'aqueixes em llegira algú, per casualitat, i tinguera un disgust per haver fet saltar la llebra abans d'hora. Al que anava. Els dos porters ja estan clars. Un és d'ací, ja havia jugat ací i ara no era titular en un equip d'un poble d'aquesta comarca que gràcies a les habilitats del seu alcalde ha trobat un pou amb el qual ens eixugarà els pous a nosaltres i evitarà el polèmic transvasament de l'Ebre perquè sobrarà aigua per fer els camps de golf que siga menester i les corresponents urbanitzacions. Uuuuf! L'altre no és d'ací, és foraster i també va jugar la darrera temporada, aquest sí com a titular, en

un equip d'un poble on pateixen perquè els molins de vent no els maten els llagostins congelats. També d'aquest darrer poble vindrà un defensa que no és ni lateral dret ni lateral esquerre i acabarem de desmuntar-los l'equip amb la incorporació d'un jugador que es belluga pel mig del camp, que es canareu i que ja havia estat entre nosaltres la darrera vegada que vam intentar l'ascens a tercera. La meua opinió personal, que no cal repetir que no té cap valor, és que precisament aquest migcampista ja està de tornada de moltes coses, que ja ha trepitjat massa vestidors i que, crec jo, insisteixo, no aportarà cap cosa que no puga aportar cap dels que hi havia aquesta darrera temporada. Perquè després em diguen que no em banyo.

Quin goig fa escriure quan un té coses a dir, quan no s'ha de patir perquè no se sap què es podrà contar en la línia següent, quan, en definitiva, es domina la situació i es pot allargar l'escrit tantes ratlles com siga desitjable. O escurçar fins i tot quan et vinga de gust. Aquest seria el cas d'ara mateix.

Dels davanters que han de vindre de terres més llunyanes, del lateral esquerre que també hem anat a buscar o de possibles noves incorporacions ja en parlaré un altre dia, quan em vinga de gust. I també en faré alguna quantitat de cèntims sobre els que es queden, els que se'n van o fins i tot sobre els que es queden però se'n volen anar.

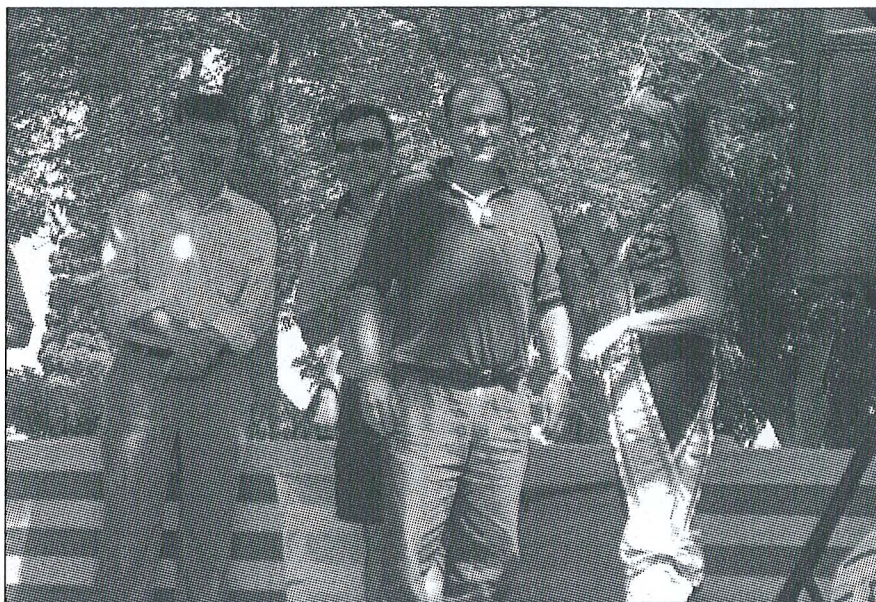
Només desitjo acabar amb un entranyable record al maquetador d'aquesta revista que, una vegada més, em va deixar amb el serení enlaire la passada setmana. Resulta que em passo mitja pàgina parlant d'una fotografia i... no la posa! Per mi, ara, ja es pot guardar la instantània. No senyor, no diré on, que per això he anat molts anys a escola.

El Benihort acaba la temporada

text GREGORIO SEGARRA

El passat dia 5, el C.F. Benihort va acomiadar la temporada, com ja ve sent habitual, amb una multitudinària paella a l'Ermitori de Sant Gregori. El temps, autènticament estiuenc, va acompanyar, i la matinal va ser molt entretinguda, amb el tema del canvi de Junta Directiva com "estrella" en bona part dels "corrillos".

Després de l'àgap, ofert per la prestigiosa signatura Paelles Galbis de València, es va procedir a homenatjar als jugadors que acabaven el seu cicle en el club per passar a la categoria juvenil, així com als components del Benjamí "A" i Aleví "A", pels títols de campions de lliga conquistats en la temporada ja finalitzada. També es va aprofitar que en aquesta ocasió es celebrava el XXV aniversari del club per a homenatjar a diverses persones directament relacionades amb l'esport. Així, José Ferreres, membre de la junta de govern de la F.T.V.F. va rebre la Insignia de Plata, igual que l'afecionat Joaquín Giménez García, en representació de tota la gran família que formen els seguidors dels diferents equips de l'entitat.

A continuació, va rebre la Insignia d'Or de l'Entitat el Regidor de l'Ajuntament, que va ser delegat d'Esports durant deu anys, Marcos Marzal Roca, en agraïment pels molts serveis prestats al club durant el seu mandat. Finalment van pujar a l'estrada tots els presidents haguts en la història del club des de la seua fundació, per a rebre la Insignia d'Or i Brillants: Antonio Senar, Ramón Gasulla, Agustín Ruiz, Joaquín Oms i Paco Salvador, així com també la va rebre Juan Manuel Marzal, secre-

tari i tresorer de l'entitat durant més de 20 anys. Van acompanyar al President i a la dama de l'entitat Vanessa Abad, en el lliurament de trofeus i distincions, l'Alcalde Enric Escuder, el Regidor d'Esports, Utiliano Martínez i el Regidor de Cultura, Jose Luis Guzmán. Amb els parlaments del President, del Regidor d'Esports i de l'Alcalde es va donar per acabada una edició més d'un dels actes més tradicionals de l'esport benicarlando.

Finalitza la lliga per l'Indret

text C.H. INDRET PENISCOLA

L'Indret Peníscola va disputar l'últim partit de lliga d'aquesta 1ª Autònoma aquest passat dissabte a la canxa del C.H. Altea. Els Alacantins necessitàvem la victòria per assegurar-se la permanència en aquesta categoria, ja que lluitaven amb l'Universitat Politècnica per la tercera plaça de la taula classificatòria final.

Amb aquesta motivació més el

bon joc desplegat i l'ajuda del àrbitres, finalment van emportar-se l'encontre, davant d'un equip Peníscola amb ganes d'oferir la bona imatge que venia demostrant en la part final de la lliga.

La primera meitat va ser molt tensa, amb petites diferències en el marcador i amb ajudes dels àrbitres als locals, a base de sancionar amb exclusions als peníscolans, a mesura que s'apropaven en el marcador.

En fi, la lliga s'ha acabat. L'objectiu fixat pel club d'Handbol Indret Peníscola de mantindre la categoria no s'ha aconseguit, però l'experiència presa en aquesta llarga lliga ens ajuda per intentar tornar ben aviat.

Moltes gràcies a tots.

C.H. Altea: 31

C.H. Indret Peníscola: 22

El públic va donar suport a Nerea

text NATÀLIA SANZ

La gimnasta Nerea Mata, del Club Mabel de Benicarló, ha aconseguit ascendir a primera categoria després de la celebració, el passat cap de setmana, del campionat d'Espanya de Gimnàstica Rítmica. Nerea es va classificar per a les finals de corda i cércol, però no va poder pujar al podi. No obstant, la puntuació obtinguda en la classificació general permet a la gimnasta benicarlanda competir en la primera categoria la pròxima temporada.

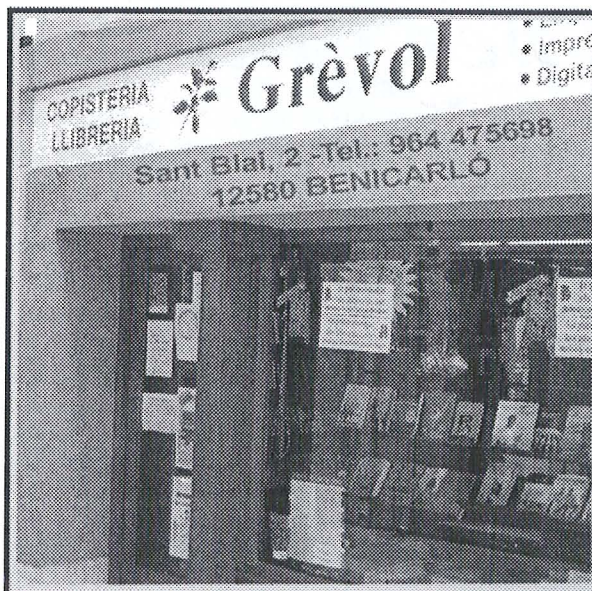
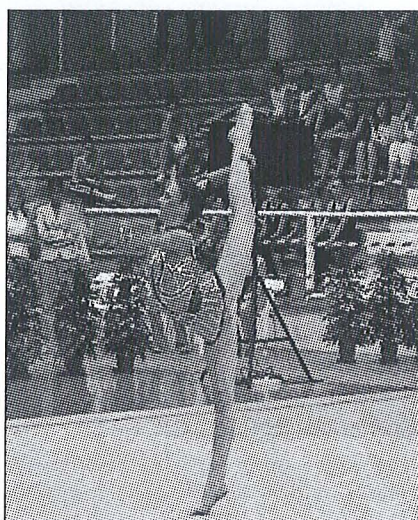
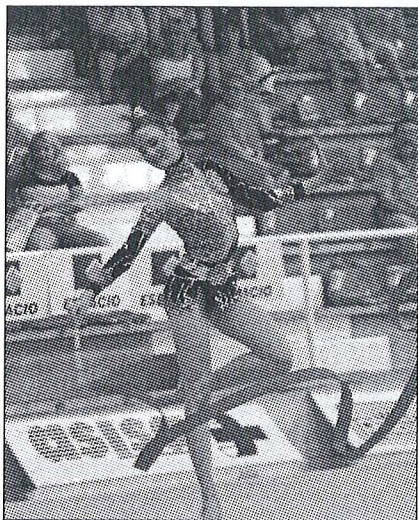
Este és un dels resultats del campionat nacional, celebrat al

llarg de passat cap de setmana en el pavelló Polisportiu Municipal de Benicarló. El treball del Club Mabel en pro de la gimnàstica rítmica i els bons resultats obtinguts per les gimnastes que dirigeix Manolita Belda van possibilitar l'elecció de la Federació. Les millors gimnastes d'Espanya van ser, després de les finals disputades el diumenge, les següents. En INFANTIL Masses, Marina Fernández del club Muntanyenc Sant Cugat de Catalunya. En JUNIOR Arc, Lucía Muñiz del club Agrupación DG de Gijón, és la campiona d'Espanya. Nerea Mata del club Mabel de Benicarló, quedava en quart lloc. En la categoria JUVENIL Pilota, la

millor gimnasta d'Espanya es Elisabet Salóm del club Cir Alaior de Balears, que també es feia amb el campionat d'Espanya de JUVENIL MAZAS.

D'altra part, Laia Reig del Sicoris Club Aigües de Veri, aconseguia la primera plaça en primera pilota. La mateixa gimnasta és la campiona d'Espanya de primera maza i en primera cinta, mentre que en aleví pilota ho feia Natalia García, del club Rítmica Penedès.

En JUNIOR Cinta, el campionat va ser per a Sara Ruiz del club Escuela Gimnasia Rítmica de Saragossa.

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores